

Els 'Bad Guys' de Xavier Sabata arriben al Palau

Xavier Sabata. © Beetroot Design Group

Per Pere Andreu Jariod

El contratenor d'Avià actua el dimarts 28 de maig al Palau de la Música Catalana, dins del cicle Palau 100, en el que suposa el seu primer concert en solitari en aquesta sala. Hi presenta en directe el que ha estat el seu primer gran projecte personal: *Bad Guys*, un treball discogràfic que inclou un recull d'àries de personatges malèfics de les òperes de Händel. No estarà sol, l'acompanyaran els músics del conjunt Il Pomo d'Oro -amb el violinista Riccardo Minasi al capdavant; els mateixos amb qui va gravar el disc.

Aquest CD és una mena de targeta de presentació teva?

No hi ha res intencionat, però sí que és veritat que s'ha rebut com una "declaració d'intencions". I això em fa feliç. Els contratenors tenen fama de ser "veus pures, angelicals..., és tan bonic, tan eteri...". I no hi estic d'acord. És una fantasia, no és real. És una il·lusió. Jo crec que un contratenor pot ser tan dramàtic o terrenal com angelical, i tan masculí com femení. S'ha de posar al servei d'allò que ha de fer. Evidentment, hi ha colors, veus, que serveixen més per a determinades coses, però realment em sabia molt de greu haver passat per aquest món projectant-me només d'una sola manera. Com a intèrprets som moltes coses, i aquesta és la gràcia de la nostra feina.

Ara presentes el disc al Palau. Un escenari que en algun moment deus haver trepitjat..., o no?

Hi he cantat poquíssim. Com a solista vaig acompanyar la soprano Simone Kermes, en un recital d'Ibercamera. Vaig fer dos duets amb ella. Era quan començava. Em fa molta il·lusió tornar-hi, i a la vegada un cert respecte. Però això marxarà de seguida: m'ho passo molt bé damunt l'escenari, m'hi sento molt lliure. Tinc moltes ganes de presentar aquest projecte personal i mostrar com entenem aquesta música. Espero connectar amb el públic del Palau. Cada vegada que l'hem fet, hem tingut molt bona resposta.

Fotografia de Xavier Sabata per a la portada del disc 'Bad Boys'. © Beetroot Design Group

Podrem sentir el mateix que surt al CD?

És una mica diferent, per qüestions orgàniques, d'orquestra. També hi sonaran altres àries que no hi són. Un 75% són àries del disc i l'altre 25% no. Tot és Händel, això sí, i tot són personatges dolents. Em vaig quedar amb ganes de gravar coses al disc que apareixeran al mercat més endavant, com per exemple altres àries de l'òpera *Tamerlano*, que s'editarà sencera amb el segell Decca.

Què representa Händel per als contratenors?

Per a mi és la destil·lació màxima. El geni que és capaç d'ajuntar l'estètica del moment amb molt de contingut dramàtic. A diferència d'altres compositors contemporanis seus, en Händel res no és banal. Pot posar-hi moltes *colorature*, però sempre van lligades a una necessitat expressiva, a una energia molt concreta o a una emoció. Ell més que ningú en el Barroc sap jugar amb la convenció barroca que diu que una ària és el desenvolupament d'una emoció en contraposició al recitatiu, que és el desenvolupament de l'acció teatral. Amb Händel el món s'atura, quan fa una ària. Tant ell com Schubert o Monteverdi componen des de la paraula. Si copses això, tot el que tu hauràs de posar-hi no serà gens artificial. Per a un contratenor, Händel és un oasi. Hi ha tant de material i tot té tanta qualitat, que fins i tot les àries que

canten papers operistics menys importants, les pots dur a concert sense problemes.